

РЕШЕНИЕ

№ 37180

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11822** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. М., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП № 3723/24-4332-006074/04.11.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата жалбоподателя твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноси. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – В. Г. Д. младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.11.2024 г., около 22:43 часа, в [населено място] на [улица], като водач на лек автомобил, „Шевролет К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , България, по данни на свидетелите очевидци в[жк] по ул. без име, с посока на движение от бл. 358 към [жилищен адрес] управлява

собствения си лек автомобил и пред заведение Механа „Вкусно“ в 23.50 ч. отказва проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест-Дрегер 7510 с фабричен номер ARPM-0384. На 04.11.2024г. от извършената проверка се установява, че водача К. М. управлява след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Изпробван на 04.11.2024 г. в 00.14 ч. с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARRN-0017 и поредна проба номер 131, отчетеният резултат е положителен за Амфетамини. На водача е издаден талон за изследване номер 0174367 за ВМА, [населено място] връчен с 7бр. стикери. В резултат е съставен АУАН серия GA, № 3311477 на 04.11.2024г., за това, че К. М. виновно е нарушил: 2.чл. 5 ал. 3 т. 1 пр. 2 от ЗДвП - управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП № 3723/24-4332-006074/04.11.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В производството са представени доказателства от трето неучастващо лице – Дирекция „Национална система 112“ /лист 57-59 и лист 66-70 от делото/.

В съдебното производство е разпитана като свидетел Ю. К., от чийто показания се установява следното: На 03 ноември, е била със съпруга си в ресторант „Вкусно“, намиращ се в[жк]. Там били на детски рожден ден от 1-2 часа следобед до 7 часа. Жалбоподателят е бил на рождения ден от около 13.00 часа до към 21.00 и нещо. Били са заедно, а тя си е тръгнала към 7 часа. Жалбоподателят останал до към 9 и нещо. Докато, тя е била в заведението, жалбоподателят е излизал, за да закара едни техни познати към 6-7 часа. След като ги закарал той се върнал в заведението, оставил си колата отпред, влязъл вътре и не е излизал от заведението. След като се върнал в заведението, станал скандал, скарал се с един мъж. Започнали да се карат в заведението, излезли навън, след малко и тя излязла при тях. После се върнала в заведението. От връщането на съпруга ѝ в заведението, след закарването, бил изминал около един час, разлика между закарването и скарването. Когато, тя излязла навън, видяла, че нейният съпруг стои от едната страна, а другият стои от другата страна. При излизането от заведението, тя видяла, че идва полиция, взела детето, тръгнали си и се прибрали вкъщи с него, за да не гледа, какво се случва. Жалбоподателят е бил там на място и не е шофирал. След като закарал техните приятели, паркирал колата и не е шофирал след това. Бил е в заведението, не е шофирал. Той не употребява наркотични вещества. Употребявал е алкохол - една бира, но не знае, дали е изпил цялата чаша. След като се завърнал, той ѝ казал, че си е оставил колата и вече може да изпие нещо.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 33 от делото/, с която са

оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "б." ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая, ПАМ е наложена за това, че лицето е управлявало МПС след употреба на наркотични вещества, установена с техническо средство, което е посочено като нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

П. на посочената разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установено по надлежния ред, че лицето е управлявало МПС след употреба на наркотични вещества. В процесния случай, от доказателствата по делото е видно, че то е било тествано с техническо средство, като е отчетен положителен резултат за анфетамини. Няма доказателства от лицето да е направено медицинско изследване.

Неоснователно е направеното възражение, че към момента на извършване на полицейската проверка лицето не е управлявало МПС и не е имало качеството водач на МПС. От представените доказателства от Дирекция „Национален център 112“ се установява, че са налице четири броя обаждания до „Национална система 112“. Три обаждания са направени от г-жа С., представила се по телефона с това име. Като в обобщение, същата съобщава, че гражданин на Република У., украинец, е видимо в нетрезво състояние, пристигнал е в заведението в [жк], изпил е голямо количество алкохол и същата е посочила, че лицето създава конфликти с други граждани. На г-жа С. е указано от служител на „Национална система 112“, ако същото лице предприеме действия, по напускане на мястото, с личния си автомобил, същата отново да уведоми 112. Следващите обаждания са, че лицето се опитва да напусне заведението, качило се е в нетрезво състояние, но не може да потегли, движи се напред, назад, като по сведения на съобщаващата, същото може би се е ударило в колче, предмет или дърво.

Съдът приема, че не следва да кредитира свидетелските показания на свидетеля К., тъй като същите противоречат на останалия доказателствен материал по делото и предвид

обстоятелството, че лицето е съпруга на жалбоподателя.

Съдът приема че е установено по безспорен начин, че от водача е извършено посоченото нарушение в АУАН, послужил като основание за издаване на процесната заповед и налагане на ПАМ.

От съдържанието на АУАН, както и от приложената по делото докладна записка /лист 25 от делото/ е видно, че той е съставен като резултат от извършена непосредствена проверка на жалбоподателя от полицейски органи, поради което неговата презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е разколебана. Безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества. Доказателства които да докажат противното не бяха представени в хода на съдебното производство.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК приема, че същата е правилна и законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ/ в актуалната и редакция/, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП № 3723/24-4332-006074/ 04.11.2024 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

ОСЪДЖА К. М., ЕГН 8603216767у с адрес: [населено място], ж.к „М. 3“ да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: